

Bog Vaju ohrani še mnogo let!

JOHN HROVAT, SR.

JOHN HRIBAR

Danes obhajata svoj imendan poznana slovenska pionirja, ki sta oba še čvrsta Janeza, pravi slovenski korenini, John Hrovat, Sr., star 82 let, stanuje na 21601 Ivan Ave., in John Hribar, star 69 let, stanuje na 1213 E. 71 St.

K njiju godu jima želimo, da ju Bog ohrani še mnogo let zdrava in zadovoljna.

VESTI IZ SLOVENIJE

KAPLAN PRI SV. PETRU V LJUBLJANI. — Rev. Janez Pavlin, ki so ga zaprili lani, je v kaznilnici tako hudo živčno obolel, da so ga morali prepe- ljati v umobolnico v Ljubljani.

PREGANJANJE DUHOV- NIKOV. — Po poročilih v Ti- tovinu nadaljujejo s preganja- njem duhovščine. Naj navede- mo samo nekaj žalostnih prime- rov: V Lučnah, dekanija Skof- jeloka so aretirali in odpeljali tamošnjega župnika Kambiča. V vrhniškem dekanatu so spravi- li pod ključ kar tri dušne pa- stirje: župnika Lamberta Ra- mšaka pri Sv. Treh kraljih, žu- pnika Stankota Jegliča v Rovt- ah in župnika Alojzija Tometa v Podlipi. Župnik Joško Kragelj na Likvu je že pred časom skriv- nostno izginil iz svoje fare in nihče ne ve za njegovo bivanje; nekaj časa je baje sedel v Tol- minu. Pred kratkim je "oblast" odpeljala v idrijske zapore g. Janka Zagarija, dekana v Idriji.

SFORZA O TRSTU. — Po poročilih ameriške agencije United Press ter Britanske ra- dijske družbe je 1. aprila ita- ljanski zunanji minister Sforza v Washingtonu dal daljšo izjavo ameriškem tisku. V njej se je dotaknil tudi Trsta. Dejal, da bi se tržaško vprašanje dalo re- šiti prijateljsko in mirno po ne- posrednem sporazumu z Jugo- slavijo.

Ta sporazum — je dejal Sfor- za — bi bil mogoč, ker se v Ju- goslaviji razen Slovencev za Trst ne menijo nihče. Italija bi bila pripravljena dati pametne koncesije, ker ji ni do tega, da bi grabila tuje ozemlje. Trst

Trl na dan

Kaj je socializacija dežele? Kakor pri vsaki spremembi vla- de: prej so se redili eni pri kri- tu, potem se drugi, narod je pa v istem.

Kaj je razlika med kralji in diktatorji? Kralji so si upali z malim spremestvom ali celo brez njega med narod, "ljudski" dik- tatorji si pa tega ne upajo. Ali ni to čudno?!

In zakaj se tako ženejo za moč in slavo? Prišel bo dan, ko bo- do molče trobentali — memento mori...

V Berlinu polem ko ni več blokade

Mesto je še razdeljeno — Ru- si še hočejo navezati zapad- ni Berlin na svojo cono — Izvoz po zraku.

Berlin, Nemčija. — Z veliki- mi demonstracijami je Berlin slavil konec blokade. Res so vla- ki lepo privozili iz zapada v me- sto, res je veliko avtomobilov za- pustilo mesto in brez ovir odfr- čalo proti zapadnim delom deže- le, res se človek lahko svobodno giblje po vseh conah mesta. To- da, ta zunanja slika olajšanja vendar še ne daje upanja, da se je začela popolnoma nova doba v življenju povojnega Berlina. Nasprotno, poznavalec pravijo, da so sovjeti v bistvenih stvareh zadržali svoje prejšnje stališče. Ko so namreč tovarni avtomobi- li hoteli zapustiti cono zapad- nega Berlina in se izkazali z do- voljenji ameriških in angleških oblasti, ki jim dovoljujejo, da peljejo gotovo blago na zapad, so sovjetski uradniki zahtevali, da je treba za vsak izvoz iz za- padnega Berlina imeti sovjetsko dovoljenje ali pa dovoljenje ka- ke nemške oblasti, ki jo sovjeti priznavajo. Tako so vsi tovari ostali v Berlinu. Kaj se to pra- vi? Nič manj kot to, da hočejo imeti Rusi vso kontrolo nad iz- vozom iz celega Berlina. Če se jim to prizna, bodo ustavili ves izvoz na zapad in bodo hoteli, da Berlinu tudi iz zapadnih con prodajajo samo na vzhod. Tako bi postali odvisni vzpet od sovjetov brez ozira na to, da ži- ve v zapadni coni Berlina. Spor je zopet tu. Dokler se ne reši, bo izvoz iz zapadnega Berlina mogoč tudi vnaprej samo po zraku. Pa so še druge stvari ostale nerešene. Berlin ima še vedno dve mestni upravi, dve po- liciji, dva preskrbovalna centra, vse je še na dvoje.

Sovjetska policija naro- čila in plačala umor v USA

Washington. — Poročali smo že, da je bivši komunist Crouch povedal pred sodiščem, da so komunisti ubili Julijo Stuart Poyntz, ko se je sprla z vod- stvom in hotela ameriškim obla- stem razkriti delovanje komu- nišne stranke v Ameriki. Sedaj isti popisuje podrobnosti o do- godku. Piše, da je omenjeno Poyntz ustrelil ameriški komu- nist George Mink. Plačala ga je pa sovjetska tajna policija. Ta umor je bil doslej nepojasnen.

Diplomatski spor radi Eislerja

Poljska vlada toži, da je po- gažena njena suvereniteta.

Warsava, Poljska. — Poljska vlada je protestirala proti are- taciji komuniste Eislerja. Po- siala je protestne note Združe- nim državam in Veliki Britani- ji. V notah poljska vlada pravi, da sta Velika Britanija in Zdu- žene države prekršili suverenite- to Poljske, ker sta s poljske la- dje dale odpeljati potnika Ei- slerja. Nota trdi, da je policija aretacijo dosegla z grožnjami, da bo ladja zaplenjena in da bodo Združene države zaprele urade ladijske družbe v USA, če bi ladja poskušala odpluti z Eislerjem.

Tajnik Slovanskega kon- gresa je bil komunist

Washington. — Postopanje za deportacijo se je začelo proti tajniku Slovanskega Kongrega George Zaiikov, ki ima tudi ime George Pirinski. Tri priče so po- trdile, da je Pirinski član komu- nišne stranke in je sodeloval pri stranki, posebno pri tajnih sestankih.

POZDRAVLJENI NA SVOBODNIH AMERIŠKIH TLEH

Po najnovejših vesteh prideta prvi dve skupini naših sloven- skih ljudi v Ameriko in sicer: v ponedeljek 16. maja je napovedana ladja SS Eltinge, ki pristane v Bostonu, Mass., in bo izkrcala naslednje slovenske nove Amerikance: Dr. Jože Ba- saj iz Predoselj pojde v San Francisco, Calif., Jožef Koman z ženo in hčerko iz Dobropolj pojdejo na Hibbing, Minn.

Polde Langerholz iz Stare Lo- ke pojde v Johnstown, Pa., Franciška Mrak iz Litije pojde na Ely, Minn., Janez Mrzlikar iz Polhovca Gradca pojde v Greenwood, Wis., Franc Petelin z družino iz Žirov pojde v Fair Oaks, Ind., Martin Zupančič iz Bukovice pojde v Clinton, Jer- nej Zihnerl in Jožefina iz Suhe, pojdejo v Fair Oaks, Ind., Ange- la Gradolnik iz Ljubljane gre v Cleveland, O., Janez Ovsenek in Ivanja iz Predoselj gresta v Chardon, O., Romana Novak, Jaroška in Matjaž iz D. M. v Polju gredo v Novelty, O., Zdravko Novak z ženo in otroci blo, Colo., John Prosen s Krke iz Ljubljane gredo v Gates Mills, pojde v Cleveland, O., Alojzij O., Marija Kaplan iz Jurjevice v Cleveland, O., Maks Jerin z ženo ni 3 otroci iz Zgornjega Tuhinja v Painesville, O., Pavel Intihar z ženo in sinčkom iz Ljubljane pride v Cleveland, O., Jože Arko iz Velike Poljane gre v Cleveland, O., Franca Zakraj- šek iz Škornja gre v Pueblo, Colo., Jožefa Mokorel iz Žužem-

berka gre v Chicago, Ill. v torek 17. maja pa po sedanjih napovedih pri- pelje ladja SS Mercy, ki prista- ne v New Yorku naslednje Slo- vence: Anton Adamci iz Velikih Lašč, ki pojde v Buxton, O., Ja- nez Belec z ženo in hčerko iz Medvod pojdejo v Waukegan, Ill., Karl Boje z ženo in sin- čkom iz Prigorice pojdejo v Cle- veland, O., Vinko Burgar iz Rib- nice pride v New York, Franc Kamin iz Velike Loke pojde v Cleveland, O., Slavko Koeman in Ana, ki gresta v Cleveland, O., Marija in Pavla Kette z Iga, pojdetta v Bessemere, Pa., Flori- jan Končar iz Litije pojde v Beach Grove, Ind., Jožefa Kuhelj iz Ljubljane pojde v Chicago, Ill., Janez Mihelič iz Leskovec pojde v Girard, O., Antonija Mravljec iz Brezovice pojde v Cleveland, O., Anton in Marija Oblak iz Grabna pojdetta v Cle- veland, O., Franc Povšič iz škoc- jana pojde v Cleveland, O., Pri- mož, Ivana iz Ptuja gre v Pue- Zdravko Novak z ženo in otroci blo, Colo., John Prosen s Krke iz Ljubljane gredo v Gates Mills, pojde v Cleveland, O., Alojzij O., Marija Kaplan iz Jurjevice v Cleveland, O., Maks Jerin z ženo ni 3 otroci iz Zgornjega Tuhinja v Painesville, O., Pavel Intihar z ženo in sinčkom iz Ljubljane pride v Cleveland, O., Jože Arko iz Velike Poljane gre v Cleveland, O., Franca Zakraj- šek iz Škornja gre v Pueblo, Colo., Jožefa Mokorel iz Žužem-

Pozdravni in zahvalni večer Ivanu Zormanu pesniku in glasbeniku Slovencev v Ameriki

V nedeljo 15. majnika so clevelandski Slovenci, posebno pa njegovi pevci in newburški prijatelji pripravili priredilo pesniku, pisatelju, komponistu pianistu in pevovodji Ivan Zormanu zahvalni in po- zdravni večer za njegovo šestdesetletnico in ob enem za njegov god.

Kakih 300 ljudi je prišlo v dvorano Slovenskega Narodnega doma na 80. cesti in najodličnejši gostje so bili med njimi. Prišel je governor Ohio Frank Lausche, mayor Burke, Anton Grdina, Dr. Fran Kern, kanonik Oman, župnik Jager, Rev. Slapšak, Ured- nik Anton Šabec s hčerko, urednik Talbot Harding za Plain Dealer, Theodor Andrica za Cleveland Press in za Ameriško Do- movino Dr. Miha Krek.

Častno so bili zastopani pev- gover governorjev in se slav- ski zbori Slovenija, Zvon, Plan- ljencu kot velikemu kulturnemu na na Maple Heights, Glasbena delavcu Clevelanda zahvaljeval. Matica, Mladinski zbor in mno- Slavljenčev prijatelj Dr. Kern ga druga slovenska društva. Kot je obujal mladostne spomine in gostiteljica je sprejemala goste v zastopala gospodinjstvo Mrs. Agnes Zagar, gospodar — gosti- talj pa je bil tajnik društva Zvon Mr. Pavlin. Mary Ann Pavlin je pripela slavljenca soplek, ko je stopil v dvorano, kjer so ga že vsi gostje pričakovali. Z odlično večerjo so postregle članice Ma- rijine družbe pri sv. Lovrencu. Večer je bil tako bogat, da je mogoče samo omeniti nekaj točk.

Mr. Pavlin je začel in po- zdravil. Slavljenca je takoj za- peljeval v dvorano, nato je pa prevzel vodstvo večera kanonik Oman. Otroci John Hrovat, Ma- ry Ann Zakrajšek, Genevieve Zupančič, Dolores Planinšek, Lucille Kenik, Patricia Rockford, Richard Zakrajšek so nastopili z deklaracijo "Mladi smo Ame- rikanci." Zita Kuznik je recita- rala angleško prestavo "Naša zvezda" in dvojčici Mary Ann in Rosemary Skocaj sta prednaša- li pesem "V veselju družbi."

Urednik Anton Šabec je dal oris slavljenčeve umetniške po- dobe in pokazal velično njegove- ga pomena v Ameriki in med Slovenci sploh. Iz slavljenčevih del je opozoril na najmarkant- nejše ter prikazal izrazno silo te umetniške duše. Župnik Jager je govoril posebej o slavljenca kot komponistu, in pevovodji in povdaril veliko njegovo zaslugu za to, da je slovenska pesem ta- many, British Zone, išče svoje- ga strica Franc Sotlar, rojen pri Sv. Duhu, vas Mali Trn, občina Krško, ki se je pred štirideseti- mi leti preselil v Ameriko in je živel v Clevelandu s svojo ženo Alojzijo, sinom Francom in hčerko Alojzijo. Marija Dičeko prosi vse te svoje sorodnike, da se ji javijo in vsakega, ki bi bral to notico, da ji sporoči, kje sedaj njeni sorodniki žive.

Marija Dičeko, rojena Sotlar, v Kalcih 14 pri Krškem a sedaj biva joča v Yugoslav DP Camp 87-11-8 v Bocholt, West Ger- za to, da je slovenska pesem ta- many, British Zone, išče svoje- ga strica Franc Sotlar, rojen pri Sv. Duhu, vas Mali Trn, občina Krško, ki se je pred štirideseti- mi leti preselil v Ameriko in je živel v Clevelandu s svojo ženo Alojzijo, sinom Francom in hčerko Alojzijo. Marija Dičeko prosi vse te svoje sorodnike, da se ji javijo in vsakega, ki bi bral to notico, da ji sporoči, kje sedaj njeni sorodniki žive.

Najboljša knjiga o razmerah v Sloveniji med vojno je Kole- darji Svobodne Slovenije, ki ga lahko naročite in kupite pri Ameriški Domovini za \$2.75, s dokazal, da je razumel slovenski poštino \$3.

Razne najnovejše svetovne vesti

SHANGHAI, KITAJSKA. — Poročila s kitajskih bojišč tr- dijo, da so komunisti zavzeli Hankow, največje industrijsko me- sto v Srednji Kitajski. Pri svojem napredovanju proti Shanghaiu pa so naleteli na sile Narodne vlade in doživeli težji poraz. Koman- dant Shanghaija pravi, da je bila komunistična kolona razbita in da je njeno napredovanje zaenkrat ustavljeno.

WASHINGTON, D. C. — Predsednik Truman je imenoval Francis P. Matthews advokata iz Omaha, Nebraska za tajnika za mornarico. Novi tajnik je katoličan in je bil v vodstvu organi- zacije Knights of Columbus. Za podtajnika za mornarico je ime- novan Dan A. Kimball, dosedanji pomožni tajnik.

BARCELONA, ŠPANJA. — V konzulatih Bolivije, Brazy- lije in Peru v Barceloni so bile velike eksplozije. Po dosedanjih poročilih so eksplozije povzročili komunisti iz protesta, ker so te tri države pri Zvezi narodov predlagale, da naj vse članice Zveze Narodov obnove popolne diplomatske odnošaje s Francovo vlado.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Novi testament — Pri Grdina Gift Shoppe, 6113 St. Clair Ave., se dobi novi tes- tament v slovenščini, tiskan v dveh zvezkih in ima mehko ve- zavo z rdečo obrezo.

Redna seja — Društvo Kraljica miru št. 24 SDZ ima svojo redno sejo v to- rek ob osmih zvečer v navad- nih prostorih. Seja je zelo va- žna in ste člani vabljeni, da se udeležite.

Pobiranje asesment — Tajnica dr. sv. Marije Mag- dalene št. 162 KSKJ bo nocoj pobirala asesment od 6 do 7 v prostorih šole sv. Vida.

Prva obletnica — V torek 17. majnika bo daro- zana sv. maša za pokojnega Anton Kolenc v spomin prve obletnice njegove smrti. Sorod- niki in prijatelji so vladno vabljeni.

Iz bolnišnice — Iz bolnišnice se je povrnila Mrs. Frances Ponikvar iz 450 E. 118 St. Zahvaljuje se vsem za obiske, cvetlice in kartice. Prijateljice jo lahko obiščejo na domu.

Trst ne more dobiti guvernerja — Zapadne sile sploh nečejo več razpravljati in glaso- vati o tem predlogu.

Lake Success. — Sovjetski delegat Malik je sklical sejo var- nostnega odbora Zveze Narodov in predlagal naj se imenuje za guvernerja Trsta švicarski pol- kovnik Flueckinger, ki ga je že svoj čas predlagala Velika Bri- tanijska, pa ga takrat Rusija ni sprejela. Predlog je propadel. Vsi zastopniki razen Rusov in Ukrajincev so se pri glasovanju odrekli in tako ni bilo potreb- noma številna navzočih. Trst začet- koma ni mogel priti do guverner- ja, ker so se upirali Rusi in ho- teli izsiliti svojega človeka, se- daj pa zato ne, ker smatrajo za- padne sile, da bi bilo tržaško vprašanje rešeno samo na ta na- čin dobro, če bi Trst šel nazaj k Italiji.

Komunistični voditelj kot "črni" potnik — Washington. — Justični de- partment federalne vlade je do- bi obvestilo, da na poljski ladji Batory potuje kot črni potnik ameriški komunistični voditelj Eisler, ki se je menda tajno vkr- cal na ladjo neposredno pred njenim odhodom. Ameriške oblasti so zaprosile, da naj an- gleška policija Eislerja, če se bo izkazalo, da je res on, prime, ko bo ladja pristala v Southamp- ton, Anglija. To je tisti Eisler, ki je že večkrat bil obtožen, da je prenašal naročila Moskve ameriškim komunistom.

Glasovanje o Izraelu — Lake Success. — Politični od- bor je sprejel sklep, da nova ju- dovskata država Izrael postane članica Zveze narodov. Ta sklep mora sedaj biti predložen glavni skupščini, ki ga mora po pravi- lih sprejeti z dvotretjinsko več- no glasov. Če se bo to zgodilo, bo država Izrael postala 59. čla- nica Zveze narodov.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. Henderson 6628 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

MAY						
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 96 Mon., May 16, 1949

Izdaja in izdajalci

Opozorili smo na dokaze, ki jih povedo priče pred potnim sodiščem, ki naj izreče sodbo o delu 11 kmunističnih voditeljev v Ameriki in naj pove ali so kaznivo hoteli nasilno in protizakonito spreminiti družbeni in javni red in ameriško vladno ali ne. Opozorili smo tudi na tiste prostovoljne izjave, ki jih dajejo časnikarji, politiki, in drugi pričevalci, ki jih zaslišujejo kongresni odbori, ki preiskujejo protiameriške delavnosti v USA, in iščejo predlogov k raznim zakonskim načrtom in usmerjajo našo notranjo politiko.

Rekli smo, da se ob teh izpovedbah človek ne more znebiti utisa, da je komunizem v Ameriki živahno delaven, da ima nekaj fanatičnih pristašev in precej žalostno število omejenih sopotnikov, ki so njihovo orodje, pa ne vedo kaj delajo.

Ta pričevanja dokazujejo, da komunističnemu vodstvu ni nič do domovinstva, nič do ljubezni lastne zemlje in lastnega naroda. Ti pojmi za komunizem ne obstoje. To so pojmi, ki komunizem morejo samo ovirati pri njegovih načrtih, zato so jim pribili pečat, da so jih izmislili reakcionarji in krvoševski delovnega ljudstva. Za komunizem nima rojstni kraj in domač narod nikake vrednosti, za ameriške komuniste nima Amerika nikake vrednosti dokler ni komunistična.

To je zapisano že v knjigah ustanoviteljev komunizma in prvih njegovih učiteljev. Komunist mora verovati in se mora naučiti, da je dobro samo tam kjer komunizem vlada. Tam kjer je komunistična oblast, tam mora biti srce vsakega komunista. Tisto deželo in del sveta, ki ga komunisti obvladujejo mora vsak komunist bolj ljubiti in spoštovati kot vse drugo. Vsak komunist, kjerkoli naj živi, mora gledati na ognjišča komunistične oblasti kot mohamedanec v Mekki in mora sprejemati dogajanja v komunističnih pokretih povsod kot svoja, mora smatrati zmage komunistov kot svoje, poraze komunizma kot bi se njemu dogodili. Komunistu je usoda komunizma prva stvar njegovega zanimanja, njegovega občutja in njegovega prizadevanja.

To je nova vera komunistične univerzalnosti, ki se je v najhujših svojih posledicah pokazala v deželah, ki so že šle skozi pekel komunistične revolucije. Od tod izhaja tisto strašno prepričanje, ki ga je grobo povedal univerzitetni profesor, komunist v Ljubljani med revolucijo: "Kaj nam mar, če tudi ves slovenski narod pogine, če tudi samo nekaj tisoč Slovencev še ostane, samo, da bodo ti komunisti." To so besede resnično izgovorjene takrat, ko je Slovenec trepetal za življenje slovenskega imena, takrat, ko so Slovenci ječali pod dvojno knuto fašizma in nacizma, ter poleg tega umirali od zahrbtnih ubodajev, ki jih je zadala komunistična revolucija. To je komunistični inteligent povedal takrat, ko so vlaki odvažali slovensko kri v kazenska taborišča, v smrtonosne plinske celice, v ječe in na vešala narodnih sovražnikov, ko je narod krvavel iz stoterih ran in bi normalen človek mislil, da je naravní gon sam

A. S. Puškin:

Kapetanova hči

Gledal sem nadaljevanje te grozne komedije.

Prebivalci so začeli prisegati. Drug za drugim so se približevali, poljubljali sv. razpelo in se poklanjali samozvancu.

Potem so prišli garnizijski vojniki na vrsto. Kompanijski krojač, oborožen s svojimi topimi škarijami, jim je rezal lase. Otrčajoč z glavami so poljubljali roko Pugačova, kateri jim je naznanjal oprostitev in jih uvrščal v svojo tolpo.

Vse to je trajalo kakor tri ure. Naposled je Pugačov vstal iz naslanjača in zapustil v spremstvu svojih starejših stopnic. Pripeljali so mu belega konja, okrašenega z dragoceno opravo. Dva kazaka sta ga prišla pod pazduho in ga posadila v sedlo. Naznanil je očetu Gerasimu, da hoče pri njem obedovati.

V tem hipu se je razlegnil ženski krik. Nekaj razbojnikov je privleklo Vasilisa Jegorovno vso raztrgano in napol nago. "Oh, ljudje božji!" je vikala uboga žena. "Imejte usmiljenje z mojo ubogo dušo. Ljudje božji, plejste me k mojemu Ivanu Kuzmiciu."

V tem hipu je pogledala na vislice in spoznala svojega moža.

"Lopovi!" je zakričala vsa iz sebe. "Kaj ste naredili z njim? Luč mojih oči, Ivan Kuzmič, hrabro vojaško srce. Bajoneti Prusov in Kroglov Turkov se te niso dotekle: v častnem boju nisi izdihnil svoje hrabre duše, umorila te je roka ubeglega zločinca!"

"Ohladite staro čarovnico!" je ukazal Pugačov.

Mlad kazak jo je udaril s sabljo po glavi, da se je zgrudila mrtva na stopnice.

Pugačov je odjezdil, vse ljudstvo je drlo za njim.

VIII.

Nepovabljen gost.

Nepovabljen gost je huja od Tartarja.

Ruska pristovica.

Trg se je izpraznil. Se vedno sem stal na istem mestu in nisem mogel spraviti v red svojih misli, zmedenih od tako žalostnih vtiskov.

Najhujše me je mučila negotovost usode Marje Ivanovne. Kje je? Kaj se je zgodilo z njo? Ali se je mogla še skriti? Je li našla kje varno zavetje?

Poln razburjenih misli sem stopil v kapetanovo hišo. Vse je bilo prazno; stoli, mize, skrinje, vse je bilo strto, posoda pobita, vse razvlečeno. Stekel sem po malih stopnicah, ki so držale h gornici, in prvič v življenju sem stopil v sobico Marje Ivanovne. Posteljo so bili prerili in premetali razbojniki; akrinjo vlomili in oropali, svetiljka je še vedno brela pred praznim sobnim oltarčkom. Tudi ogledalce na steni je ostalo celo. Kje je gospodinja te preproste, deviške celice? Strašna misel mi je izpreletela glavo; menil sem, da je v rokah razbojnikov. Srce se mi je krčilo. Bridko sem zajokal in glasno sem zaklical ime svoje

ljubljene . . . V tem hipu se je zaslislal lehak šum, in iz omar se je prikazala Palaša, blede in drhteča.

"Oh, Peter Andrejič!" je rekla in sklenila roki. — Kakšen dan, kakšno divjanje! . . .

"A Marja Ivanovna?" sem

Stara mama

(POVEST)

bo temur tako ali tako, Connie ni več tukaj. V hotelskem uradu so mi povedali, da odhaja v Pariz, da pa ni pustila nobene naslova. Seveda se bojim, draga Klara, da te bo ta stvar razburjala, vendar pa imaš močno srce in bi gotovo hotela vedeti. Če imaš vsaj rahlo slutnjo, kam bi bila Connie utegnila iti, katerim prijateljem ali v kateri hotel, si nehoče mislim, da bi bilo najbolje, poslati tja Erika, ki naj jo poišče. To ti pravim ker se mi je zdela do skrajnosti obupna in nesrečna.

"O Connie drugega ne pove," je rekla gospa Klara in odložila pismo.

"Kaj pa bi bilo po vašem mnenju storiti?" jo je vprašala Judita.

"Erik pride nocoj semkaj in bova stvar skupaj preresetala. Če bi le na kak način utegnil v Pariz, bi bilo to po mojem najbolje."

"Kaj pa, če ne ve, kje naj bi jo poiskal?"

"Menda mi ne bo težko uganiti," je odgovorila stara mama. "Pred leti, ko so bili otroci še majhni smo se navadno ustavljali v majhnem zasconem hotelu blizu Avenue de la Grande Armee. Jeseni sem ga priporočila neki prijateljici člove matere in ta je bila zanj vsa

navdušena. Kakor sodim iz njegovega opisa, se menda ni kajdosti spremenila. Povedala mi je, da se me vnukinja stare Madame Periot še natančno spominja, in da Connie — nazivajo 'la bell Madam' — večkrat zahaja tja, kadar hoče imeti mir. Prepričana sem, da zdaj hoče imeti mir, in Erik jo bo našel, če pojde tja."

"Ali bi radi videli, da jo pripelje v London?" je pozvedovala Judita.

"Mislim, da bo najbolje, če to prepustim njemu," je dejala gospa Klara.

Erik se je odpeljal v Pariz naslednji dan. Ko je odhajal, se še ni odločil, naj li prigovarja Connie, da pride v London ali ne. Še bo že potem odločil, ko jo bo videl. Tudi vse zadeve ni razlagal Luizi, kateri je že samo ime njegove nekdanje sestre bilo preklestvo. Vendar pa ji je poslal brzjav, a povedal samo tole: "Moram za nekaj dni iz mesta. Pondeljek verjetno nazaj."

Delal je bil zelo naporno in je sprememba kraja bila kar dobrodošla. Saj že ni prišel ven iz Anglije, odkar je služil v svojem polku v Franciji in pozneje v Italiji, od tod pa bil invalid poslan domov malo pred premirjem. Zdal je bil svetnik neke londonske občine, kajti vojaško službo je zamenjal s politiko. S svojo preprosto poštenostjo in sovražnostjo do kompromisov pa si je pridobil v prejšnjem poklicu več prijateljev ko v sedanjem, in čeprav je tudi tukaj imel navdušenih prijateljev, so ga pa nekateri prav tako prisrčno sovražili, in med te sovražnike bo žal skoraj moral šteti celo svojo lastno ženo.

Strah ga je bilo, kadar je pomislil, da bo za vse življenje moral imeti za tovarišico žensko, ki ga ne mara, ali ki vsaj kaže, da ji je na njem sleher na stvar zoprna. Imel je dar, da je znal stvari narediti preproste, in ker je jasno mislil, je gledal dejstva v vsej njihovi goloti. Luiza je bila njegova žena. Trudil se je, da bi jo osrečil. Ona pa ga je ali ljubila, ali pa ne. Če ga ne ljubi, za-

kaj še živi z njo skupaj? Če pa ga ljubi, zakaj tega ne pokaže? Druge ženske so ga imele rade. Zakaj tega ne more njegova žena? Še nikoli si pri nobeni drugi ženski ni toliko prizadeval, da bi ji ugajal, kakor pri Luizi. Luiza mu je bila uganika. Saj bi vendar lahko skupaj uživala take sijajne čase, kajti imela sta vsega — zdravje, mladost, denar, prijatelje. Njene hladnosti si ni vedel razlagati. Bila je hladna ne samo do njega, temveč do vseh moških in do večine žensk. Če bi koga drugega rada imela, bi že našel način, da bi ji dal pristoječo. Prizadeval si je, da bi nanjo ne mislil na potu v Pariz, temveč se zanimal samo za Connie. Tako ponosen je bil na njeno lepoto v prejšnjih časih. Spominjal se je, kako so jo na plesih obkrožali z vso spoštljivostjo mladi moški in jo občudovali. Kako je kraljevala za nekaj časa! Nato pa — Petrovič!

Od Calais naprej se je v istem oddelku vozila tudi pred ljubka ženska, ki se je z njo kar lahko spustil v pogovor. Imel je dar nesmisla, ki se je večini ljudem zdel tako mikačen, da se mu niso mogli ustavljati — njegovo ženo moramo kajpada izvzeti. Tako sta se torej veselo pričakala, da so se pripeljali že blizu Pariza. Proti koncu pa je začela navajati preveč svojih osebnih zadev in govorila o sebi in svojih stvareh povsem naravnost, in Eriku je že manj ugajala. Ko sta se poje slavljal, mu je dala svoj nadobrodlo. Slovo, on pa je oboje pozabil in njen naslov. Ona pa s svojim polkom v Franciji in pozneje v Italiji, od tod pa bil invalid poslan domov malo pred premirjem. Zdal je bil svetnik neke londonske občine, kajti vojaško službo je zamenjal s politiko. S svojo preprosto poštenostjo in sovražnostjo do kompromisov pa si je pridobil v prejšnjem poklicu več prijateljev ko v sedanjem, in čeprav je tudi tukaj imel navdušenih prijateljev, so ga pa nekateri prav tako prisrčno sovražili, in med te sovražnike bo žal skoraj moral šteti celo svojo lastno ženo.

Strah ga je bilo, kadar je pomislil, da bo za vse življenje moral imeti za tovarišico žensko, ki ga ne mara, ali ki vsaj kaže, da ji je na njem sleher na stvar zoprna. Imel je dar, da je znal stvari narediti preproste, in ker je jasno mislil, je gledal dejstva v vsej njihovi goloti. Luiza je bila njegova žena. Trudil se je, da bi jo osrečil. Ona pa ga je ali ljubila, ali pa ne. Če ga ne ljubi, za-

bi, ne bi rad videl takega brata — brata, ki se zna tako sijajno vesti in ki ima tako sinje oči — o sveta nebesa! Madame Leblanc se njegove sinje oči očarale.

Erik je čakal v mali sprejemnici in se spominjal dogodkov iz njune tako srečne mladosti. Gospa Klara je namreč vse tri svoje otroke med počitnicami večkrat pripeljala s seboj. Skoraj vselej so prišli v Pariz, kadar so bili na poti na Bretensko ali normandsko obalo, ko so rimska poletja postala že preveč vroča. Spominjal se je, kako sta on in Connie, petnajstletna deklica, prekučnita in zdržobila drezdonsko skupino, ko sta se podila po sobi. Skrivaj sta jo nadomestila z neko drugo, ki je bila skoraj natančno taka ko prva, samo obleka pastirice je pri prvi bila modra z živordečimi cveticami, pri tej z živordečimi modrimi cveticami. Tukaj je zdaj stala, prav kakor so ju bile njune krivde se zavadajoče roke postavile pred tolikimi leti, in ni se mogel premagati, da je ne bi vzel v roke z zidka in si jo ogledoval. Bila je ena starih stvari, ki jih je stara Madame Periot najvše cenila, in koliko sta se oba prsmejela, ko razlike nikoli niti opazila ni! Malo je manjkalo, pa bi bila sta skupina doživela isto usodo ko njena nesrečna prednica, kajti skoraj bi mu bila padla iz rok, tako nenadno in tiho je vstopila Connie — in to še tako Connie!

Značilno je bilo za Erika, da nikoli ni povedal nič takega, kar bi bilo prav tedaj primerno. Poljubil jo je na lice, jo držal za lakt od sebe in geldal, potem pa dejal: "Moram z menoj na kosilo. Bi marala ribo in kuhanega piščanca?" Toda Connie je čutila, da ga je kaj drugega moralo pripeljati semkaj, zato se mu je oklenila roke in kar ni mogla govoriti — ali vsaj zdelo se ji je tako. "Erik! Ali si res ti? Moj Bog! In po tolikih letih! Oh, Erik!" "Skoraj dvajset, ne? In tri deset ali še več, odkar sva združena v eno skupino tamkaj. Pojdi in si pokrij klobuk. Kakšno čedno obleko imaš!" "Ti je všeč?" Zasuknita se je, ljubko in pogledljivo kakor nekdanje dni. Zmerom si znal hitro spoznati, kaj je čedno. Toda kako si vendar vede, kje me iskati, in zakaj si prišel? Zdi se mi kakor v sanjah. In ti si še vedno tako čeden." "Hvala ti, ljubca moja. Nihče mi tega ni nikoli rekel. Lepo od tebe. Prišel pa sem tebe obiskati. Mati je uganila, da boš tukaj. Zdal pa idi in si nataknij klobuk, jaz sem zelo lačen."

"Tako. Samo nagledati se te moram. . . Saj sem skoraj pozabila, da imam brata. Toda, toda odkod si sploh zvedel, da sem v Parizu? Menda od tistega starega Šefana Delisla, ki se v vsako reč vtika, a mu ne zamerim." Potem pa se je njen

lepi glas poglobil. "Erik, zelo sem se postarala, ali ne? Povej mi po pravici."

Erik pa ji je povedal na svoj poseben način.

"Merda sem že tako sorte, da nikoli ne mislim na starost, zato si se do napačnega obrnila." (Dalje prihodnjič).

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

1881

1948

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA DRAGEGA SOPROGA IN SKRBE NEGA OČETA

Anton Kolenc

ki je rusal v Gospodu dne 15. maja 1948.

Srčno ljubljeno soprogo nepozabni dragi očec teška bila je ločitev ko odšel nam Te je Bog.

Kakor up, da vse težave zemlje je preстал trpin v rajsko da odšel v ilave kje ni solz, ni bolečin.

Pa se bomo spet združili skupaj veseli enkrat vsi Tebi tjakaj vsi sledili v raju tam: nad zvezdami.

Tyotji žalujoči:

JOSEPHINE KOLENC soproga; ANTON, FRANK, JOSEPH in ELMER, sinovi; EMILJA, poroč. ELIOT, JOSEPHINE, poroč. ZURGA, VIDA poroč. DILLILO, hčere. SINAHE, ZETJE, VNUKI in VNUKINJE.

Cleveland, O. 15. maja 1949.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Health Check

Photo by General Electric X-Ray Corp.
Less than a minute is required to find out if your lungs are OK. Because tuberculosis can be detected early, before symptoms appear, by means of a chest X-ray, doctors recommend that every adult have an X-ray at least once a year. Get your 1949 X-ray now — FREE in Cleveland's community-wide chest X-ray survey. It's quick, it's easy and it's confidential.

EQUIPMENT MUST BE KEPT CLEAN!

Baragove Knjige

za leto 1949
so izšle!

Knjige so sledeče:

1. "BARAGOVA PRATIKA" za leto 1949
2. Knjiga: "S POTOV ŽIVLJENJA SLOVENSKEGA NARODA"

Obe knjigi skupaj staneta — \$1.50

Vsebina obeh knjig je bila navedena v dnevnikih in tednikih. Zelo zanimivi knjigi sta obe. V kratkočasje, pouk in v razvedrilo vam bosta. Tiskanih je le omejeno število. Hitite z naročilom, da ne boste prepoznli. Naročnino za knjige je poslati v Money order, ali bančnem čeku na:

BARAGOVA PRATIKA

1857 W. 21st Place

Chicago 8, Illinois

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE NAŠEGA DOBRE IN SKRBE NEGA MAMICE

Jennie Ambrožič

ki so rusal v Gospodu dne 16. maja 1949.

Dve leti že odkar Vas krije hladna zemlja tam na Kalvariji O, kako nam je težko pri srcu odkar zapustili ste nas VI.

Sledko spite v tistem grobu vedna luč na sveti Vam; pa na nas ne poslabite v kraju večnega mira.

Zdal pa spite se spočijte, sladke naj bodo vaše sanje in nam milost izprosite, da vidimo se enkrat nadzvezdami

Vaši žalujoči otroci:

FRANK in JOSEPH, sinova; JUNE, FRANCES, ANGELA in JOSEPHINE, hčere; OLGA in JOSEPHINE, sinah; FRANK in JOSEPH, vnuka; JOANNE, vnukinja.

Cleveland Ohio. 16. maja 1949.

G. WHISKERS

